

به نام خدا

هموطنان عزیز دور از وطن در مالزی، خانمها و آقایان، سلام گرم و صمیمانه مرا از راه دور بپذیرید. توفیق شما در گردهمایی امروزان آرزوی صادقانه قلبی من است.

این گردهمایی شما مبارک است و نشان از آن دارد که به رغم دوری از میهن دل در وطن دارید و از راه دور نگران حال و اینده آن هستید. من این دردمندی و این احساس مسئولیت ملی را به شما عزیزان تبریک می‌گویم.

همت خودجوش شما در برگزاری این گردهمایی موجب افزایش امید ما به نسل جدید و جوان و آینده درخشنان کشورمان می‌باشد.

ملت ما قرن‌ها دچار انواع استبداد در شکل‌های متفاوت بوده است. بیش از صد سال است که برای تحقق استقلال خود از نفوذ و سیطره بیگانگان و نیز آزادی و رهایی از فقر، جهل و ظلم و خودکامگی مبارزه می‌کند. اگر چه در این راه دستاوردهایی درخور داشته است، اما فراز و نشیب هایی را هم تجربه کرده است. مبارزه ما علیه استبداد به مبارزه علیه یک مستبد کاوش پیدا کرده است. ما هر بار مستبدی را سرنگون کرده ایم و به زودی به دست خود مستبدی دیگر را جانشین کرده ایم. ما در مبارزه خود با استبداد مناسبات سیاسی نظام استبدادی را سرنگون ساختیم اما از مبارزه با فرهنگ استبدادی و درمان و ریشه کردن عوارض ناشی از این فرهنگ غافل نمی‌باشیم.

ما شاه درون خود را نادیده گرفتیم. رسوبات استبدادی باعث آن شده که در درون هر یک از ما یک شاه کوچک نشسته است. این شاه کوچک حضور خود را در بسیاری از روابط فردی و اجتماعی ما نشان میدهد. ما با شوق و اشتیاق فراوان دور هم جمع می‌شویم، صمیمانه میخواهیم باهم گامی به جلو برداریم، موقفیت هایی نیز در این زمینه بست می‌اوریم، اما ناگهان ان شاه درون ما ظاهر می‌شود و مناسبات و روابط را برهم می‌زند. ما مبارزه ضد استبدادی را به مبارزه علیه مستبد کاوش دادیم و در نتیجه هر بارکه مستبدی را سرنگون ساختیم، به زودی و به سرعت مستبدی دیگر را جایگزین ساخته ایم.

هر آن کس که سودای نجات میهن و پیروزی حاکمیت ملت و نهادینه شدن مردم‌سالاری را در سر دارد و دل در گروی آن نهاده است، لاجرم ابتدا باید درون خود را از رسوبات فرهنگ استبدادی لایروبی کند. این خداوند است که می‌فرماید: ان الله لا يغیر ما به قوم حتی يغروا ما به انفسهم (سرنوشت هیچ ملتی تغییر نمی‌کند تا خودشان را تغییر ندهند).

اگر خواهان تغییر هستیم باید ابتدا خودمان را تغییر دهیم. از صدف تنگ خودخواهی‌ها و خود محوری‌ها بیرون آییم، خود را از رسوبات بازدارنده استبدادی رها سازیم و به جای «همه با من»، «همه با هم» شویم.

می‌گویند دموکراسی یادگرفتنی است؛ ما و شما که سودای تحقق مردم‌سالاری را در سر و عشق آن را در دل داریم، باید بدانیم چه چیزی را و در کجا باید یاد بگیریم؛ پیش شرط اجتناب ناپذیر دموکراسی و مردم‌سالاری پذیرفتن و نهادینه شدن سه الگوی رفتاری در میان شهروندان است:

اول انکه پذیرفتن جامعه بشری یک مجموعه متتنوع و رنگارنگ است. همانگونه که نژادها، رنگ‌ها و زبان‌های گوناگون وجود دارد، افکار و اندیشه هایمان نیز متفاوت است. این تکثر و چند صدایی در جوامع در حال انتقال به مراتب بیشتر و گسترده تر است. جامعه ما جامعه ای در حال انتقال است. گوناگونی و تنوع افکار، اندیشه‌ها، هنگارها و رفتارها به مراتب بیشتر از یک جامعه شکل گرفته و ثبات یافته است.

دوم آنکه پذیرفتن این واقعیت انکار ناپذیر کافی نیست. باید یکدیگر را تحمل کنیم. بدون تحمل یا تلورانس یکدیگر، جامعه به جهنمی از درگیری‌ها و تنازعات خانمان برانداز تبدیل می‌شود.

سوم آنکه تحمل و تسامح یکدیگر می‌تواند منفعانه و پسیو باشد. تحمل و تسامح ضروری است اما کافی نیست. بلکه باید به رغم اختلافاتمان با هم همکاری، همگرایی یا سازگاری داشته باشیم. رشد و توسعه بشری بدون همگرایی و همکاری تمام افراد جامعه امکان پذیر نیست.

اما این نکات را نمی توان در سرکلاس های درس بیاموزیم. بلکه باید ان ها در همکاری های جمعی و به صورت تدریجی آموخت و آموزش داد. انجمن های مدنی و گردشگری ها، کارگاه های آموزشی برای یادگیری کار جمعی هستند.

غزیران من، آنچه امروز شما انجام می دهید و برای آن به دور هم جمع می شده اید، دروافع گامی اساسی در راستای همکاری های جمعی است. بکوشید که از این گردشگری ها و همکاری های جمعی سر بلند بیرون بیایید. توفیق شما در این گردشگری نزدیک کردن دل ها و همگرایی و همگنی در رفتارهای گروهی است.

گردشگری شما نشان از امید شما به آینده دارد. این سرمایه را حفظ کنید. این امید بر شما مبارک باد. بدانید راهی طولانی آمده ایم و راهی طولانی تر در پیش داریم. گام برداشتن در راه تحقق حاکمیت ملت و نهادینه شدن مردم سالاری، عمر نوح، صبر ایوب، خلق محمدی و دلی سرشار از عشق و اراده ای نستوه می خواهد.

خداآوند یار و نگه دار شما باد. پیروز و سر بلند باشید

ابراهیم یزدی

تهران ۴ مهرماه ۱۳۸۸